

Nr 15

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående samarbete med Stockholms stad för uppförande och drift av en psykiatrisk klinik vid S:t Görans sjukhus i Stockholm.

(3:e avd.)

I propositionen nr 12 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över inrikesärenden för den 19 december 1958, föreslagit riksdagen att godkänna av departementschefen förordade grunder för ekonomiskt samarbete med Stockholms stad beträffande uppförande och drift av en psykiatrisk klinik vid S:t Görans sjukhus i Stockholm.

I skrivelse den 11 augusti 1958 har kommissionen för förhandlingar rörande karolinska sjukhusets utbyggande m. m. framlagt förslag till avtal mellan staten och Stockholms stad angående samarbete för uppförande och drift av en psykiatrisk klinik vid S:t Görans sjukhus. En redogörelse för kommissionens förslag till avtal samt över förslaget avgivna yttranden finnes intagen i propositionen (s. 4—15), till vilken utskottet torde få hänvisa.

Departementschefen anför, att enligt den av 1954 års riksdag beslutade läkarutbildningsreformen undervisningen i psykiatri har utökats i sådan grad, att detta ämne blivit ett av huvudämnena i grundutbildningen. Med hänsyn härtill har en förstärkning av de nuvarande universitetsinstitutionerna visat sig nödvändig. För Stockholms del innebär den väsentligt utökade undervisningen i psykiatri, att den till karolinska sjukhusets område förlagda psykiatriska kliniken icke längre kan bereda plats för karolinska institutets samtliga studerande, cirka 120 om året. Att så skulle bli fallet förutsågs redan av 1948 års läkarutbildningskommitté, vars betänkande med förslag rörande läkarutbildningen låg till grund för den av 1954 års riksdag beslutade undervisningsreformen. Kommittén föreslog därför, att ytterligare en professur i psykiatri skulle inrättas vid karolinska institutet. Enligt det mellan staten och Stockholms stad år 1947 träffade avtalet angående upplåtelse av Sabbatsbergs sjukhus för den medicinska undervisningen (det s. k. Sabbatsbergsavtalet) har staden åtagit sig att vid detta sjukhus låta uppföra bl. a. en psykiatrisk klinik om 110 vårdplatser. Läkarutbildningskommittén föreslog därför, att den nya professuren i psykiatri skulle inrättas vid institutet så snart Sabbatsbergskliniken

färdigställt. Detta beräknade kommittén kunna ske omkring år 1960. I avvaktan härpå borde enligt kommittén undervisning i psykiatri för halva antalet studerande vid institutet provisoriskt anordnas vid Södersjukhusets psykiatriska klinik. I proposition nr 212/1954 anslöt sig föredragande departementschefen till detta kommitténs förslag. Sedan kommissionen för förhandlingar rörande karolinska sjukhusets utbyggande m. m. upptagit vederbörliga förhandlingar med delegerade för Stockholms stad angående villkoren för sådan provisorisk undervisning vid Södersjukhuset, träffades mellan parterna innevarande år avtal härom, vilket avtal godkänts av Kungl. Maj:t och stadsfullmäktige (se prop. nr 87/1958 s. 49—50).

Den planerade utbyggnaden av Sabbatsbergs sjukhus har ännu icke till någon del påbörjats. Med hänsyn härtill och då de kliniker, som är avsedda att upplåtas för den vid serafimerlasarettet f. n. meddelade undervisningen, enligt Sabbatsbergsavtalet skall uppföras med förtursrätt, vilket jämväl skall gälla ersättningsbyggnad för den till Kronprinsessan Lovisas vårdanstalt för sjuka barn f. n. förlagda pediatrika kliniken, torde man icke kunna räkna med tillkomsten av en psykiatrisk klinik vid Sabbatsbergs sjukhus förrän om tidigast cirka 15 år. Med anledning härav har överläggningar upptagits mellan förhandlingsparterna om en definitiv förläggning av psykiatriundervisningen till annat stadens sjukhus än Sabbatsbergs sjukhus. Södersjukhuset och S:t Görans sjukhus är de enda sjukhus, som härvid kan ifrågakomma.

Beträffande Södersjukhuset har vid förhandlingarna konstaterats, att den psykiatriska kliniken därstädes f. n. är helt otillräcklig för undervisnings- och forskningsändamål. Vid S:t Görans sjukhus åter hade arbetet med uppförandet av en enbart för sjukvård avsedd mentalklinik om 89 platser redan påbörjats. Inför valet mellan dessa sjukhus har kommissionen ansett sig böra förorda S:t Göransalternativet. Kommissionen motiverar detta sitt ställningstagande med att stadens delegerade under förhandlingarnas gång alltmera bestämt motsatt sig planerna att förlägga en undervisningsklinik till Södersjukhuset. En inom stadens sjukhusdirektion företagen utredning hade nämligen givit vid handen, att behovet av utrymmen för undervisnings- och forskningsändamål icke kunde tillgodoses på annat sätt än genom en till- och påbyggnad av sjukhuset samt att en sådan lösning vore tänkbar endast under förutsättning att de begränsade möjligheter, som funnes till utbyggnad av sjukhusets anläggningar, icke behövde reserveras för att tillgodose andra trängande lokalbehov för sjukhuset. Frågan om förläggandet av en permanent undervisningsklinik till sjukhuset kunde enligt stadens förhandlingsdelegerade i vart fall icke övervägas och beslutas förrän om tidigast två år i samband med planeringen av sjukhusets utbyggnad i dess helhet. Vidkommande S:t Görans sjukhus har en av kommissionen anlitad expertgrupp under ledning av ämnesrepresentanten, professorn Sjögren låtit gemensamt med stadens sjukhusdirektions planeringsavdelning undersöka

möjligheterna att omvandla den nya mentalkliniken till en universitets-klinik. Företagna undersökningar har utvisat, att det föreligger möjlighet att genom uppförande av en fristående tillbyggnad i omedelbar anslutning till huvudkomplexet anordna tillfredsställande lokaler för undervisning och forskning utan att detta menligt inverkar på möjligheterna att tillgodose sjukvårdens behov av lokaler. På grundval av ett av experterna upprättat lokalprogram har genom planeringsavdelningens försorg upprättats preliminära ritningar avseende undervisningskliniken.

Av remissmyndigheterna har statskontoret, byggnadsstyrelsen och centrala sjukvårdsberedningen icke haft något att erinra mot kommissionens förslag att förlägga den blivande undervisningskliniken till S:t Görans sjukhus. Även universitetskanslern och — med viss tvekan — lärarkollegiet vid karolinska institutet har tillstyrkt detta alternativ. Medicinalstyrelsen har däremot avstyrkt kommissionens förslag och därvid erinrat om, att den psykiatriska undervisningen och forskningen förutsätter ett intimt samarbete med vissa andra specialiteter, främst neurologi, neurokirurgi, internmedicin samt väl utvecklade laboratorier för neurofysiologi och neuroradiologi, i vilka avseenden Södersjukhuset redan nu erbjuder mycket stora fördelar framför S:t Görans sjukhus. Styrelsen har vidare åberopat regionvårdsutredningens nyligen avlämnade betänkande, enligt vilket psykiatriska, neurologiska och neurokirurgiska kliniker föreslås skola förläggas till s. k. region-sjukhus och där organiseras såsom ett neuropsykiatriskt block, till vilket såväl läkarutbildning som framförallt specialistutbildning och forskning bör förläggas. Styrelsen har till följd härav funnit en relativt isolerad förläggning av en psykiatrisk universitetsklinik till S:t Görans sjukhus vara en icke rationell åtgärd, som närmast framstår såsom en ren nödfallsutväg.

För egen del finner departementschefen i likhet med medicinalstyrelsen, att en förläggning till Södersjukhuset av ifrågavarande klinik skulle innebära stora fördelar med avseende å möjligheterna att därstädes etablera önskvärt samarbete med angränsande specialiteter. Departementschefen finner dessa skäl tungt vägande i synnerhet som regionvårdsutredningen grundat sitt förslag om tillskapande vid regionsjukhusen av neuropsykiatriska block på behovet av dylikt samarbete. Enligt vad kommissionen framhållit har emellertid stadens delegerade bestämt motsatt sig planerna på en förläggning av kliniken till Södersjukhuset. Departementschefen har också under hand inhämtat närmare upplysningar om de skäl som därvid framförts — främst de begränsade utbyggnadsmöjligheter över huvud som finns vid detta sjukhus — och därvid funnit fullt befogat, att staden önskar reservera tillgängliga utbyggnadsmöjligheter för tillgodoseande av sina egna trängande sjukvårdsbehov. Även om sålunda i och för sig starka skäl talar för en förläggning av den nya psykiatriska kliniken till Södersjukhuset bedömes på grund av vad nu sagts de praktiska möjligheterna att realisera ett sådant projekt som i det närmaste obefintliga.

Som tidigare framhållits kan en psykiatrisk klinik vid Sabbatsbergs sjukhus icke beräknas komma till stånd förrän om tidigast cirka femton år. Den undervisning i psykiatri, som fr. o. m. innevarande hösttermin meddelas vid Södersjukhusets psykiatriska klinik i enlighet med det mellan staten och staden därom träffade avtalet, är av provisorisk natur och har förutsatts skola bedrivas under nuvarande former endast ett begränsat antal år. Orsaken härtill är rådande brist på tillfredsställande undervisningslokaler samt avsaknaden av forskningsutrymmen. Dessa förhållanden låter sig i längden icke förenas med den ställning, som psykiatrin numera erhållit enligt den nya studieordningen. Härtill kommer angelägenheten av att mot bakgrunden av rådande brist på läkare inom mentalsjukvården snarast möjligt söka tillskapa förbättrade utbildningsmöjligheter för psykiater. Med hänsyn härtill kan departementschefen icke finna det försvarligt att avvisa den möjlighet, som nu erbjuder sig att utan ytterligare uppskov få till stånd en ny psykiatrisk undervisningsklinik vid S:t Görans sjukhus.

Mot förslaget att förlägga ifrågavarande klinik till S:t Görans sjukhus har vid remissbehandlingen rests vissa invändningar, främst den av medicinalstyrelsen påtalade avsaknaden vid detta sjukhus av vissa med psykiatrin närbesläktade discipliner. Frånvaron av specialiteter sådana som neurologi och neurokirurgi är givetvis en brist. Det erinras emellertid om att den tidigare vid Sabbatsbergs sjukhus planerade psykiatriska undervisningskliniken i förevarande hänseenden icke skulle erhålla en bättre ställning, och för övrigt anses närheten till karolinska sjukhuset erbjuda goda möjligheter att framdeles vid S:t Görans sjukhus anordna en tillfredsställande konsultverksamhet för ifrågavarande specialiteter. Av väsentligare betydelse i detta sammanhang torde emellertid vara tillgången till fullgoda laboratorier. Som centrala sjukvårdsberedningen påpekat måste resurserna i detta avseende anses fullt tillfredsställande vid S:t Görans sjukhus. Vidare har departementschefen vid sin bedömning av föreliggande fråga fäst stor vikt vid den omständigheten, att karolinska institutets företrädare för ämnet psykiatri, vilka har det närmaste ansvaret för att den psykiatriska undervisningens och forskningens intressen tillvaratages, efter noggranna undersökningar och med beaktande av samtliga föreliggande omständigheter funnit en förläggning av institutets dubbelklinik i psykiatri till S:t Görans sjukhus vara en acceptabel lösning samt till följd härav aktivt deltagit i det förberedande arbetet med klinikens utformning. Departementschefen tillägger vidare, att enligt vad han inhämtat från medicinalstyrelsen styrelsen anser sig, därest kliniken icke kan förläggas till Södersjukhuset, böra tillstyrka alternativet med klinikens förläggning till S:t Görans sjukhus. På grund av vad sålunda anförts anser sig departementschefen böra förordna, att den nya undervisningskliniken förlägges till sistnämnda sjukhus. I detta sammanhang framhålles jämväl att Sabbatsbergstomten med säkerhet icke kunnat i framtiden hysa alla de kliniker och anläggningar, vilka ursprungligen av-

setts skola uppföras därstädes. Lärarkollegiet vid karolinska institutet har visserligen för sin del uttalat en förhoppning om att tillkomsten av en psykiatrisk klinik vid S:t Görans sjukhus icke skall förhindra, att Sabbatsbergs sjukhus i framtiden erhåller en psykiatrisk klinik av sådan omfattning och kvalitet, att undervisningens och forskningens behov blir betryggande tillgodosedda. Till denna fråga, som enligt departementschefens förmenande främst är en stadens angelägenhet, saknar departementschefen f. n. anledning att taga ställning.

Det föreliggande förslaget till ritningar har — med reservation för dess skissartade karaktär — i huvudsak tillstyrkts av remissmyndigheterna. Förslaget synes departementschefen utgöra en så rationell lösning av undervisningens och forskningens lokalfrågor, som föreliggande omständigheter medger. Någon ökning av vårdplatsantalet som av statskontoret ifrågasatts förefaller av byggnadstekniska skäl icke vara möjlig att genomföra. Departementschefen tillstyrker därför, att det föreliggande ritningsförslaget lägges till grund för vidare utarbetande av byggnadsprogrammet, varvid de erinringar, som framställts beträffande vissa detaljer i lokalprogrammet och i de preliminära ritningarna, i möjligaste mån bör vinna beaktande under förutsättning att de totala byggnadskostnaderna icke därigenom ökas. Enligt preliminära kostnadsberäkningar uppgår ifrågavarande kostnader till i runt tal 8 miljoner kronor. Departementschefen finner angeläget understryka vikten av att alla föreliggande möjligheter till besparingar i byggnadsprogrammet tillvaratas.

Det förslag till fördelning mellan staten och staden av kostnaderna för den psykiatriska klinikens uppförande och drift, som förhandlingskommissionen lagt fram, bygger i huvudsak på de principer, som innefattas i Sabbatsbergsavtalet. Vissa avvikelser har emellertid befunnits nödvändiga. Detta beror främst på två omständigheter, nämligen *dels* att den psykiatriska kliniken är den enda undervisningsinstitutionen vid sjukhuset *dels* ock att kliniken ursprungligen planerats enbart för sjukvård, varför omvandlingen till universitetsklinik medfört revidering av ritningar och arbetsbeskrivningar m. m. samt vissa ändringsarbeten inom den byggnad, som redan är under uppförande. De avvikelser från Sabbatsbergsavtalets regler ifråga om fördelningen av byggnadskostnaderna — 4 § i avtalsförslaget — som kommissionen med hänsyn till nämnda förhållanden ansett sig böra biträda, är resultatet av en kompromiss och innebär i och för sig en väsentlig nedskärning av stadens ursprungliga krav. Departementschefen anser sig därför med hänsyn till de i ärendet föreliggande speciella omständigheterna kunna godtaga vad kommissionen härutinnan föreslagit. Remissmyndigheterna har ej heller haft något att erinra i denna del. Avtalsförslagets bestämmelser om utrustning av kliniken har universitetskanslern ansett innebära, att staden — mot bidrag från staten i enlighet med vad i förslaget närmare anges — helt skall svara för inredning och utrustning icke endast av de

för sjukvården utan jämväl av de för undervisning och forskning närmast avsedda lokalerna. Departementschefen delar denna uppfattning. Som en följd härav anser departementschefen vidare i likhet med kanslern, att staten bör beredas tillfälle att yttra sig över stadens utrustningsplan icke blott genom centrala sjukvårdsberedningen utan även genom någon med undervisningens och forskningens behov särskilt förfaren statlig representant. I och för sig hade det såsom statskontoret anfört varit önskvärt, att staten i avtalet uttryckligen tillförsäkrats representation vid uppgörandet av utrustningsplanen. Genom att stadens förhandlingsdelegerade för sin del tillstyrkt en dylik anordning förutsättes emellertid, att statens intressen härvidlag skall bli vederbörligen tillgodosedda utan sådan föreskrift i avtalet.

Beträffande de till sjukhuset hörande gemensamma inrättningarna har kommissionen ansett skäligt, att staten bidrager till byggnadskostnaderna för dessa inrättningar i proportion till den psykiatriska kliniken andel i desamma. I avtalsförslaget är närmare angivet, hur ifrågavarande statsbidrag skall beräknas. Vad härutinnan föreslagits biträdades av departementschefen, som vidare finner skäl tala för att det statliga byggnadsbidraget till de gemensamma inrättningarna vid Sabbatsbergs sjukhus reduceras i motsvarande mån. I likhet med kommissionen anser departementschefen därför, att denna fråga bör upptagas till prövning vid de förestående förhandlingarna rörande revidering av Sabbatsbergsavtalet. Då förhandlingsparterna är eniga härom, anses någon särskild föreskrift i avtalet av sådan innebörd knappast vara erforderlig.

Enligt avtalsförslaget skall statens bidrag till driftkostnaderna vid kliniken beräknas på grundval av vårdavgiften vid Sabbatsbergs sjukhus, därest denna överstiger motsvarande kostnad vid S:t Görans sjukhus. Såsom skäl härför har uppgivits, att sistnämnda kostnad, som utgör en genomsnittskostnad för samtliga kliniker och anläggningar vid sjukhuset, icke kommer att motsvara den verkliga dagkostnaden vid den psykiatriska kliniken, vilken på grund av undervisningen och forskningen anses bliva dyrare i drift än sjukhuset i övrigt. Med hänsyn till avtalets karaktär av förhandlingsöverenskommelse godtoges den av kommissionen föreslagna anordningen.

Såsom statskontoret anfört skulle enligt departementschefen kunna ifrågasättas, om icke avtalsförslaget borde kompletteras med en allmän uppsägningsklausul. Då emellertid Sabbatsbergsavtalet, till vilket föreliggande avtalsförslag ansluter sig, icke innehåller någon dylik klausul, anses kommissionens förslag även på denna punkt böra godtagas.

I likhet med motsvarande stadgande i Sabbatsbergsavtalet anges i det föreliggande avtalsförslaget, att den psykiatriska kliniken är avsedd för vård av sjuka från staden. Lärarkollegiet vid karolinska institutet har med anledning härav framhållit nödvändigheten för en undervisningsklinik att kunna

mottaga patienter från ett utvidgat upptagningsområde i de fall, där detta motiveras av undervisningens och forskningens behov samt förutsatt, att denna fråga framdeles erhåller sin lösning. Det av lärarkollegiet väckta spörsmålet anser departementschefen icke böra komma under bedömning i förevarande sammanhang. Med en prövning av denna fråga om tillskapandet av s. k. riksplatser anses lämpligen böra anstå i avbidan på ett ställningslagande till regionvårdsutredningens nyligen avlämnade betänkande.

Mot det av kommissionen framlagda förslaget till avtal har departementschefen i övrigt intet att invända. Därest framdeles smärre jämkningar av eller tillägg till avtalet skulle erfordras, förutsättes, att riksdagens samtycke därtill icke skall behöva inhämtas.

Förhandlingssparterna har utgått från, att den nya undervisningskliniken skall tagas i anspråk för undervisning i ungefär den omfattning, som förutsatts i proposition nr 212/1954. Beslut innebärande väsentliga avvikelser härifrån kan — om så skulle påfordras av någondera parten — föranleda en omprövning av de i avtalet fastställda bidragsgrunderna. I och för sig har departementschefen icke något att erinra häremot. Han utgår emellertid härvid från att, därest framdeles en viss utökning av det årliga antalet studerande vid kliniken skulle visa sig önskvärd, staden icke med anledning härav skall påfordra en omprövning av statens bidrag.

I ingressen till avtalsförslaget har intagits en bestämmelse om att förslaget skall godkännas av Kungl. Maj:t före den 1 januari 1959. Med anledning härav har Kungl. Maj:t den 12 december 1958 godkänt avtalsförslaget under förutsättning, att riksdagen efter därom av Kungl. Maj:t framlagt förslag godkände i avtalet angivna grunder för samarbete med staden samt anvisade för ändamålet erforderliga medel. Stockholms stadsfullmäktige har den 17 november 1958 för sin del godkänt avtalsförslaget.

Utskottet. Den av 1954 års riksdag beslutade läkarutbildningsreformen har bl. a. medfört, att vissa Stockholms stad tillhöriga sjukhus i ökad omfattning måst tagas i anspråk för undervisningsändamål. Så är bl. a. fallet med den undervisning i psykiatri, som enligt 1955 års examensstadga anordnats fr. o. m. höstterminen 1958 och som givits ett så ökat utrymme, att ämnet blivit ett av huvudämnena i grundutbildningen. I avvaktan på tillkomsten av den psykiatriska klinik om 110 vårdplatser, som Stockholms stad år 1947 förbundit sig att uppföra vid Sabbatsbergs sjukhus, har riksdagen föregående år godkänt avtal med staden om provisorisk undervisning i psykiatri vid Södersjukhuset. Med hänsyn till svårigheterna att på detta sätt anordna godtagbar undervisning i ämnet underströk utskottet vid sin behandling av frågan (utlåtande nr B 40/1958) angelägenheten av att en snar överenskommelse träffades i fråga om den definitiva förläggningen av undervisningen.

Av vad departementschefen anfört framgår att uppförandet av den plane-

rade kliniken vid Sabbatsbergs sjukhus måste anses ligga mycket långt fram i tiden. De förhandlingar, som i detta läge förts rörande en definitiv förläggning av psykiatriundervisningen till annat stadens sjukhus, har visat, att Södersjukhuset och S:t Görans sjukhus är de enda, som härvid kan ifrågakomma. För utskottet synes uppenbart att en förläggning av kliniken till Södersjukhuset skulle vara fördelaktig, bl. a. på grund av möjligheterna där till ett intimt samarbete mellan den psykiatriska undervisningen och vissa andra specialiteter. Stadens delegerade har emellertid motsatt sig en sådan lösning främst med hänsyn till att staden önskar reservera de begränsade utbyggnadsmöjligheterna för egna sjukvårdsbehov. I detta läge och då en tillbyggnad vid Södersjukhuset i varje fall inte kan övervägas förrän om tidigast två år i samband med planeringen av sjukhusets utbyggnad i dess helhet, vill utskottet — med hänsyn till angelägenheten av att förbättrade utbildningsmöjligheter i psykiatri snarast möjligt skapas — icke motsätta sig, att kliniken förläggas till S:t Görans sjukhus. Såsom departementschefen anfört torde även detta alternativ erbjuda vissa fördelar. Ett förläggande av undervisningen till annan plats än Sabbatsbergs sjukhus bör vidare underlätta den fortsatta planeringen av sistnämnda sjukhus.

Förhandlingskommissionens förslag rörande fördelningen mellan staten och staden av kostnaderna för den psykiatriska klinikens uppförande, utrustning och drift överensstämmer nära med principerna i Sabbatsbergsavtalet. Då kliniken är avsedd att ersätta den i sistnämnda avtal upptagna kliniken, måste detta anses följdriktigt. Det medgivande, som från förhandlingskommissionens sida gjorts, att statens driftkostnadsbidrag i verkligheten skall beräknas på grundval av vårdavgiften vid Sabbatsbergs sjukhus, innebär en betydande merutgift för staten i förhållande till om motsvarande kostnad vid S:t Görans sjukhus lagts till grund för beräkningen. Med hänsyn till de skäl som i propositionen åberopats för bestämelsen ävensom den väsentliga nedskärningen av stadens ursprungliga krav i andra hänseenden vill emellertid utskottet icke resa någon erinran häremot.

Departementschefen har ansett skäligt, att staten bidrager till byggnadskostnaderna för de till S:t Görans sjukhus hörande gemensamma inrättningarna i proportion till den psykiatriska klinikens andel i densamma men samtidigt funnit skäl tala för att frågan om motsvarande reducering av det statliga byggnadsbidraget till de gemensamma inrättningarna vid Sabbatsbergs sjukhus upptages till prövning vid de förestående förhandlingarna rörande revidering av Sabbatsbergsavtalet. Utskottet, som biträder denna uppfattning, förutsätter att statens intressen härvidlag blir tillgodosedda utan särskild föreskrift härom i avtalet.

Då departementschefen utgår ifrån att framdeles endast smärre jämkningar av eller tillägg till avtalet skall kunna ske utan riksdagens samtycke, vill utskottet inte motsätta sig att bemyndigande härtill lämnas. I detta

sammanhang förutsätter utskottet i likhet med departementschefen, att staten, därest framdeles en viss utökning av det årliga antalet studerande vid kliniken skulle visa sig önskvärd, icke med anledning härav påfordrar en omprövning av statens bidrag.

Slutligen vill utskottet understryka angelägenheten av att alla möjligheter till besparingar i byggnads- och utrustningskostnaderna tillvaratages.

Då utskottet i övrigt icke funnit anledning till erinran eller särskilt uttalande, hemställer utskottet,

att riksdagen må godkänna av departementschefen i statsrådsprotokollet över inrikesärenden för den 19 december 1958 förordade grunder för ekonomiskt samarbete med Stockholms stad beträffande uppförande och drift av en psykiatrisk klinik vid S:t Görans sjukhus i Stockholm.

Stockholm den 3 februari 1959

På statsutskottets vägnar:

EMIL NÄSSTRÖM

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet har närvarit

från första kammaren: herrar Näsström, Gillström, Boman, Einar Persson, Ivar Johansson, Birger Andersson, fröken Andersson, herrar Sundelin, Thun, Bergman, Holmqvist, Pålsson, Axel Johannes Andersson, Rikard Svensson och herr Söderberg; samt

från andra kammaren: herrar Åkerström, Thapper, Jansson i Kalix, Staxäng, Persson i Växjö, Ståhl, Gustafsson i Stockholm, Svensson i Stenkyrka, Karlsson i Olofström, Nilsson i Göingegården, fröken Elmén, herrar Hansson i Skegrie, Nihlfors, Heckscher och Gustafsson i Uddevalla.